

liniefart, hvor godset regelmæssigt leveres ved terminal, har en forskrift af dette indhold mindre betydning. Det forekommer dog, at klausulen *fac* (*fast as can*), som indebærer, at lasten føres frem så hurtigt, som skibet kan lastes, tages ind i et liniekonnossement. Eftersom transportøren selv i disse tilfælde har behov for, at lasten findes tilgængelig en vis tid før lastens påbegyndelse, har man imidlertid i udkastet medtaget en bestemmelse, som angiver, at aflasteren er forpligtet til at levere godset på det tidspunkt, som transportøren bestemmer.

Andet punktum, som svarer til § 90, stk. 2, i den gældende sølov, regulerer aflasterens pligt til at påse, at godset leveres på en sådan måde og i en sådan tilstand, at transportøren bekvemt og sikkert kan tage godset om bord og stuve, transportere og losse det. Som fremhævet i motiverne til den gældende bestemmelse er transportøren i denne henseende dog ikke alene om at bestemme hvorledes, eftersom også afsenderen kan have særskilte ønsker angående godsets stuvning.

Med *måden at levere* på tænkes dels på den rækkefølge, i hvilken godset leveres, dels på måden godset er tilpasset lasthåndteringen. Når godset leveres ved terminal, vil den rækkefølge, i hvilken det leveres, normalt være uden betydning. Ved visse typer af stykgods-transporter, kan transportøren dog have sine grunde til at ville have godset leveret på en særlig måde.

Med *godsets tilstand* tænkes først og fremmest på emballagens tilstand.

Udtrykket »let«, som svarer til udtrykket »bekvemt« i gældende sølovs § 92, stk. 2, angiver, at godset skal være endeligt ordnet med henblik på lasthåndtering og transport. Hvis trævarer f.eks. transporteres i et system, som er opbygget for enhedslastet gods, skal afsenderen påse, at trævarerne leveres i sammenbundne pakker med sådanne ydermål, at de passer ind i systemet. Det er endvidere aflasterens pligt at sørge for, at godset leveres i en sådan tilstand, at det *sikkert* kan håndteres og transporteres. Godset skal altså være pakket på en sådan måde, at det ved normal håndtering og transport ikke kommer til skade. Kravene til emballage varierer derfor i forskellige trades

og for forskellige typer af varer. Fabriksnye biler transporteres f.eks. sædvanligvis helt uemballerede. Ved sådanne transporter er det uundgåeligt, at visse skader indtræffer. Er disse af ringe omfang, må transportøren anses for at være fri for ansvar, eftersom sådanne skader må betragtes som normale for transportmåden.

Et specielt problem foreligger, når aflasteren tager sig af lastningen af en container eller anden transportenhed og derefter leverer den færdiglastede transportanordning til transportøren. Stuvningen er normalt en transportørfunktion, men i disse tilfælde er denne funktion til en vis grad flyttet i land. Aflasteren har her samme ansvar som ellers for, at godset kan håndteres og transporteres på en sikker måde. Dette indebærer, at det ikke er tilstrækkeligt, at de enkelte godsenheder er tilfredsstillende pakket. Også den indre stuvning af lasteenheden må være således, at godset ikke skades f.eks. ved, at der kommer bevægelse inde i transportanordningen. Som det fremgår af udkastets § 256, har transportøren ansvar for i rimeligt omfang at undersøge, hvorledes godset er pakket. Når godset ved levering er stuvet i container eller lignende transportanordning, behøver han dog kun besigtige denne indvendigt, når der er grund til at tro, at godset er mangelfuldt pakket, stuvet eller sikret. Foreligger der en mangel, har transportøren ikke pligt til at transportere godset, hvis han ikke gennem rimelige foranstaltninger, normalt for afsenderens regning, kan fjerne manglerne.

I den gældende sølov § 89, stk. 1, angives ikke kun, at befragteren skal levere godset ved skibets side, men også at bortfragteren skal tage det om bord og sørge for stuvningen. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage denne bestemmelse, idet parternes forpligtelser allerede fremgår af, at godset skal leveres på det sted, som transportøren har angivet.

Til § 256. Undersøgelse af pakningen

Bestemmelsen er ny.

I *stk. 1, første punktum*, pålægges transportøren en pligt til i rimeligt omfang at undersøge, om godset er pakket på en tilfredsstillende måde. Hvad der skal anses for at være tilfredsstillende, må afgøres fra tilfælde til tilfælde. Det